

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SEKCIÓ

KANYÓ MIKLÓSNÉ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(30901/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2012. november 8.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kanyó Miklósné kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:

Dragoljub Popović, *Elnök,*

Sajó András,

Paulo Pinto de Albuquerque, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*

2012. október 16-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (30901/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Kanyó Miklósné Gyöngyi („a kérelmező”) 2006. április 19-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Cseszlai J., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2011. december 7-én a kérelem közlésre került a Kormány felé. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1968-ban született és Gyálon él.

5. 1995. május 5-én a kérelmező volt férje közös tulajdon megosztása iránti pert indított a Dabasi Városi Bíróságon a kérelmező és mások ellen. A bíróság szakértőt rendelt ki, aki 2001. március 1-jén nyújtotta be szakvéleményét.

6. 2001. október 9-én a Városi Bíróság ítéletet hozott, amit fellebbezés nyomán a Pest Megyei Bíróság 2002. március 26-án hatályon kívül helyezett.

7. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság 2004. június 24-én ítéletet hozott. Fellebbezés nyomán a Pest Megyei Bíróság 2005. április 14-én ítéletet hozott.

8. 2005. november 8-án a Legfelsőbb Bíróság egyesbírói formációban eljárva indoklással ellátott határozatban elutasította a kérelmező

felülvizsgálati kérelmét. Az ügy érdemét megvizsgálva megállapította, hogy a másodfokú határozat nem volt az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő.

A JOG

9. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta az állítást, különösen azt terjesztve elő, hogy a kérelem megkésetten került benyújtásra, mivel a jogerős (final) hazai határozat a Pesti Központi Kerületi Bíróság (HELYESEN: Pest Megyei Bíróság) 2005. április 14-i határozata volt, míg a kérelem csak 2006. április 19-én, azaz több mint hat hónap elteltével került benyújtásra.

10. A Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltával kapcsolatos vizsgálat céljaira minden olyan bírósági szintet figyelembe kell venni, ami befolyásolhatta az ügy kimenetelét (ld. *Rosa Marques and Others v. Portugal* (dec.), no. 48187/99, 7 June 2001). Ezzel kapcsolatosan a Bíróság úgy találja, hogy az ügyben a végleges (final) hazai határozat a Legfelsőbb Bíróság 2005. november 8-án meghozott határozata volt, amely indoklással ellátva érdemben foglalkozott a kérelmezői igénnyel (ld. *Szabó Béla kontra Magyarország*, 37470/06. sz, 16. bekezdés, 2008. december 9). Ezért a Kormány kifogását el kell utasítani. Továbbá, a Bíróság úgy véli, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

11. A figyelembe veendő időszak 1999. május 5-én kezdődött, és 2005. november 8-án ért véget. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten hat évig és hat hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). Az összes elébe terjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, ami a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. A kérelmező az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján az eljárás kimenetelét, és a felperesnek fizetendő összeget is panaszolta. Az eljárás azonban magánfelek közötti jogvitával volt kapcsolatos, amelyben

nem került sor államnak felróható tulajdontól megfosztásra. Az önkényesség bármely jelének hiányára figyelemmel ez a panasz nyilvánvalóan alaptalan, és az Egyezmény 35. cikkének 3. (a) és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

14. Végül, az Egyezmény 13. cikke alapján a kérelmező azt a tényt is panaszolta, hogy a Legfelsőbb Bírósághoz benyújtott felülvizsgálati kérelmét csupán egy egyesbíró vizsgálta meg, aki kellően részletes és mindenre kiterjedő indoklás nélkül utasította azt el. A Bíróság úgy találja, hogy ez a panasz az eljárás tisztességes voltával és kimenetelével kapcsolatos, amit az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése alapján kell megvizsgálni. A Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról: a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok nem voltak pártatlanok, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen vagy önkényes volt. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3.(a) bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

15. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező 3.114.000 forint¹ vagyoni kártérítést, és 2.000.000 forint² nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényeket. A vagyoni kártérítési igényt elutasítva a Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és méltányossági alapon ilyen címen 2.200 eurót ítél meg számára.

16. A kérelmező további 300.000 forintot³ követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány vitatta az igényt. A birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a Bíróság az összes felmerült költség tekintetében 1.000 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által képviselt kérelmező számára.

17. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

---

¹ Megközelítőleg 10.870 euro

² Megközelítőleg 6.980 euro

³ Megközelítőleg 1.048 euro

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében 2.200 (kétezer kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1.000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2012. november 8-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök